

[Hendriksen.]

siden, og tredje Behandling i Folketinget var tilendebragt for en halv Time siden. Mine Partifæller i det andet høje Ting krævede Fristerne overholdt, det modsatte man sig, og saa fandt jo saavel anden som tredje Behandling Sted. I dette høje Ting har vi ikke ønsket at kræve Fristerne overholdt, fordi vi ikke har villet sætte ærede Medlemmer i en vanskelig Situation ved Stemmeafgivningen, og jeg har for saa vidt ikke noget at beklage mig over, men jeg vil dog gerne henlede Opmærksomheden paa, at det mildest talt er en ganske overordentlig forceret Behandling af Lovforslaget, der her finder Sted, og jeg er paa dette Punkt ganske enig med det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) i de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte.

Situationen i 1933 var jo noget anderledes. Da havde man ganske vist i Folketinget ogsaa kun en enkelt Dag, og vi havde ligeledes en Dag til Behandlingen. Men denne Gang er Stillingen en anden; thi den høje Regering kunde jo have fremsat dette Forslag for et Par Maaneder siden, det havde der ikke været det allerringeste til Hinder for. Det, man nu gør, er at benytte sig af Situationen paa en Maade; som i det lange Løb ikke vil være til Fordel for Rigsdagens Anseelse rundt omkring i Befolkningen.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Rytter) gav jo Lovforslaget en overordentlig mager Anbefaling; det var en meget syrlig Tilslutning, det ærede Medlem gav de Bestemmelser, der er gennemført i det andet høje Ting. Men jeg formoder, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at gaa med til Ændringer i Lovforslaget, som det nu foreligger, for hvis det var Tilfældet, ved det ærede Medlem jo, at vi fra vor Side er rede til at gaa ind i en Forhandling, der kan medføre Ændringer; jeg maa formode, efter den Overenskomst, der er sluttet i det andet høje Ting mellem Regeringspartierne og Partiet Venstre om dette Lovforslag, at Sagen er afgjort, og at de tre Partier, der stemte sammen i det andet høje Ting, ogsaa vil stemme for Lovforslaget i dette Ting. Men jeg spørger alligevel det ærede Medlem — og jeg synes, at det ærede Medlem i Betragtning af de Udtalelser, han fremsatte, har givet mig Ret til at spørge — om der er nogen Mulighed for Ændringer her i den ellefte Time, for i saa Fald er vi fra vor Side rede. Jeg kræver ikke for mit Vedkommende nogen Udvalgsbehandling, men jeg skal tillade mig ved Sagens anden Behandling at stille

et Par Ændringsforslag, nemlig de samme Ændringsforslag, som mit Parti stillede i det andet høje Ting. Dem skal jeg til den Tid nærmere motivere.

Med Hensyn til de Ændringer, der er indført i Lovforslaget, skal jeg udtale, at jeg naturligvis hilser med Glæde, at man er naaet dertil, at Forbudet ikke skal gælde for de nu bestaaende Spejderorganisationer og for Frivilligt Drengeforbund. Men der er jo kun Tale om de nu bestaaende Organisationer; det vil altsaa sige, at enhver ny tilkommende Organisation vil blive ramt af Lovens Bestemmelser. Jeg er derimod ikke tilfreds med den Bestemmelse, der kan tillade De unges Idræt, som jo er tilsluttet Socialdemokratiet, at bære Uniformer, naar Medlemmer af andre politiske Organisationer ikke faar Ret til at bære Uniformer.

Der er i det hele taget — det vil jeg gerne hævde — efter mit Partis og mit Skøn overhovedet ikke Brug for en Lov af denne Karakter. Jeg lægger ingen Vægt — og det glæder mig at høre, at det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) heller ikke gør det — paa de Udtalelser, der vedrørende dette Spørgsmaal er fremsat af Politidirektøren i København og Politiajudanten i Sønderjylland, for, som det ærede Medlem siger: Svaret afhænger af Spørgsmaalet. Men hertil kommer, at man sagtens kan sige, at Loven har virket godt, men ingen ved jo, hvorledes det vilde have været, hvis vi ikke havde haft den Lov, om Resultatet ikke vilde have været det samme, og om ikke Roen vilde have været akkurat lige saa stor. Det tror jeg ganske bestemt havde været Tilfældet. Efter min Opfattelse er det fuldkommen urigtigt at ville forbyde politiske Organisationer at bære Uniform. Jeg mener, at netop Uniformen er Kendetegnet paa, at man tilhører en bestemt politisk Organisation; saa ved man, naar der forefalder Overfald, Uorden eller andet, hvilken Organisation der har Skylden for det. Selv om man ikke kan identificere det enkelte Individ, kan man identificere Partiet, og derigennem har man Mulighed for at ramme de skyldige, en Mulighed, som man slet ikke har i Øjeblikket. Som det er nu, kan man pynte sig med et Emblem; det kan man tage af og smide væk; man har derigennem slet ikke Hold paa de paagældende.

Jeg er ked af, at de frivillige Korps ikke er undtaget fra Bestemmelserne; det burde de være. Men der er vel ikke noget at gøre; Partiet Venstre har vel taget sin Stilling. Hvis der ikke er noget at gøre, vil vi fra vor Side ved anden Behandling